

Egyesületi közlemények.

(Az Országos Erdészeti Egyesület 1882. évi júniushó 11-én tartott választmányi ülésének jegyzőkönyve.)

Jelen voltak: Tisza Lajos elnök ő excja; Bedő Albert és gr. Bánffy Béla alelnökök; Balás Vincze, Eleőd Jósa, Garlathy Kálmán, Hömann Bálint, Illés Nándor, Luczenbacher Pál, Rónai Antal, Rutska Tivadar, Vanke Sándor választmányi tagok és Horváth Sándor egyesületi titkár.

I. A titkár a pénztár állásáról a következő jelentést terjeszti elő:

Az egyesület összes bevétele folyó
 évi januárhó 1-étől a mai napig . . . 12,531 frt 59 kr,
 kiadása ugyanezen idő alatt . . . 7,909 „ 98 „
 jelenlegi pénzkészlete . . . 4,621 frt 61 kr,
 mely összegből 4000 frt a hazai első takarékpénztárban,
 600 frt az egyesült budapesti fővárosi takarékpénztárban és
 21 frt 61 krajczár az egyesület pénztárában van elhelyezve.

A kimutatott bevételekből 3867 frt 50 kr mult évi pénztári maradékot képez, 1415 frt pedig alapítványi tőke fejében lett befizetve, végül 190 frt 95 kr mint a Wagner Károly alapítvány mult évi kamatainak fel nem használt része vételeztetett be a folyó év javára.

Viszont a kiadásokból 5493 frt 10 kr oly összegnek tekintendő, mely az alaptőkéhez csatoltatván, értékpapírok vásárlására fordított. A tulajdonképeni kiadás tehát a folyó évben összesen 2416 forint 88 krajczárt tett.

A fennebb kimutatott 4621 frt 61 kr pénztári maradványon kívül szintén a kézipénztárban van letétkép elhelyezve egy 550 frtról szóló takarékpénztári könyvecskében a Deák Ferencz alapítvány 1881-ik évi kamata, továbbá az 1881-ik

évi írói díjak elszámolt, de még ki nem fizetett 18 forintnyi részlete.

E pénztári jelentéssel kapcsolatban jelentést tesz egyuttal a titkár a folyó évi január 22-iki választmányi ülés által elhatározott aranyjáradék conversioról is, megemlítvén, hogy Bedő első alelnök ur ő méltósága az akkor nyert felhatalmazás alapján a magyar földhitelintézetet már január 23-án felkérte, hogy az egyesület letétben levő 6⁰/₀-os aranyjáradék kötvényeit a lehető legkedvezőbb árfolyam mellett eladja s a befolyó összegekért 4⁰/₀-os kötvényeket vásároljon.

Az intézet ezen megbízást a következő eredménnyel teljesítette :

F. é. január 24-én eladott 5000 frt névértékű 6⁰/₀-os kötvényt 115.₆ árfolyam mellett az alkuszdíj és jutalék leszámításával és az esedékes kamatok hozzáadásával 5790 frt 25 krajczárért és vett 83.₅₀ árfolyam mellett 7000 frt névértékű 4⁰/₀-os kötvényt az esedékes kamatok kifizetésével és a díjak beszámításával 5874 frt 50 krajczárért.

Továbbá január 25-én eladott 5500 frt névértékű 6⁰/₀-os kötvényt 116.³/₈ árfolyam mellett a kamatok és díjak beszámításával 6411 frt 83 krért és ismét vett 7000 frt névértékű 4⁰/₀-os kötvényt 82.₈₀ árfolyam mellett a kamatok és díjak beszámításával 5825 frt 50 krért.

A conversió által tehát az egyesület

bevett 10,500 frt 6 ⁰ / ₀ -os kötvényért .	12,202 frt 08 krt,
és kiadott 14,000 frt 4 ⁰ / ₀ -os kötvényért	11,700 „ 00 „
készpénzben megmaradt különbség .	502 frt 08 kr.

A mai árfolyam szerint:

10,500 frt 6 ⁰ / ₀ -os kötvényt értékesíteni lehetne	12,600 frtért,
és 14,000 frt 4 ⁰ / ₀ -os kötvényt venni lehetne	12,376 „
a különbség e szerint csak	224 frt

lenne, mi azt mutatja, hogy a conversió a jelenlegi viszo-

nyokhoz képest igen előnyösen hajtattott végre; az egyesületnek ezen kötvényekbe helyezett tőkéje ugyanis nemcsak névértékben, de valóságos értékben is növekedett, míg kamatjövedelme csak csekély mértékben apadt.

A választmány helyesléssel veszi tudomásul ugy a pénztári jelentést, mint a conversiora vonatkozó előterjesztést.

II. A Máramaros megyében megtartandó folyó évi rendes közgyűléssel összefüggésben álló kérdések tárgyalásánál a titkár mindenek előtt bemutatja a „Magyarországi kárpát-egylet keleti kárpátok osztályá“-nak azon átiratát, melyben felkéri az egyesületet, hogy máramarosi közgyűlését a kárpát-egylettel egyidőben folyó évi augusztushó 14-én tartsa meg. — E meleg hangon irt felhívást a választmány rokonszenvesen fogadja, mindamellett figyelembe véve Bikkal Nándor m.-szigeti erdőigazgató és választmányi tagnak erre vonatkozólag beküldött azon nyilatkozatát, hogy a máramarosi erdőmunkások a jelzett időben még mezei munkával lévén elfoglalva, az usztatás, tutajozás s más üzemi munkálatokhoz, melyeknek bemutatása az országos erdészeti egyesület résztvevő tagjainak a kirándulások érdekessé és tanulságossá tétele céljából okvetlenül szükséges, csak augusztushó második felében térnek vissza, s figyelembe véve továbbá a Máramarosban lakó egyesületi tagoknak azon aggályát is, hogy a két egyesületnek egyidőben tartott közgyűlésére a tagok oly nagy számmal jelenhetnének meg, hogy egyfelől a vendégek elszállásolása s másfelől a kirándulásokhoz szükséges fogatok megszerzése és az utazó társaságnak szabad mozgása szerfelett nehezé válhatna, sajnálattal bár, de a felhívást nem véli teljesíthetőnek, s ennélfogva a közgyűlés idejét későbbre, nevezetesen augusztushó 21., 22., 23., 24. és 25-ik napjaira tűzi ki.

Ezen megállapodáshoz képest a közgyűlés napirendje, Bikkal Nándor választmányi tag javaslata alapján, kit a vá-

lasztmány a közgyűlés idejére ügyvezetőnek választ, következően állapittatik meg:

Augusztus hó 20-án a vasuton érkező tagok fogadása és elszállásolása; választmányi ülés; este ismerkedési összejövetel a „Korona“ vendéglő nagytermében.

Augusztus 21-én reggel 8 órakor a közgyűlés megnyitása a megyeház üléstermében és a tárgysorozat szerinti tanácskozás megkezdése; délben kirándulás fogatokon a közel eső kamarai gőzfürészhez és innen Bocskóra, hol közös ebéd tartatik; délután a bocskói kifogó és rakodó partok s más üzemi berendezések megtekintése után tovább utazás a Tisza völgyén fel Rahóra, hol a társaság közös vacsora után elszállásoltatik.

Augusztus 22-én reggeli 6 órakor a kirándulás folytatása a Fehér Tisza völgyén fel a hoverlai usztatásra használt vizgátig s ennek megszemlélése után visszatérés Bogdánba. Innen társasebéd után az ut tovább folytatása a Fehér Tisza völgyén le a Tisza két ágának összefolyásáig s azután a vízszabályozási művek és usztatási s tutajozási berendezések megtekintése közben a Fekete Tisza völgyén fel Körösmezőre.

Augusztus 23-án reggel 5 órakor kirándulás az 1868. évi rendkívüli széltörések helyéhez s innen az apsineczi vízfogó gáthoz. 8 órakor elindulás hátsólovakon fel a Tiszaforrás eredetéhez, hol 2 órai pihenési idő alatt a tanácskozások folytatása és villásreggeli következik. Délben ugyancsak hátsólovakon utra kelve a társaság, áthalad a királymezői határon s érdekes tájpontok s figyelmet érdemlő üzemi művek és munkálatok megszemlélése közben Turbaczilba s innen, utját kocsin folytatva, este Királymezőre érkezik.

Augusztus 24-én reggel 7 órakor kirándulás a bruszturnai surrantóhoz, honnan visszatérve a társaság 10 órakor tutajokra száll s a Taraczvölgyén és Tiszavizén lefelé haladva

este 7 órakor Bustyaházára érkezik s itt közös vacsora után részint magánlakásokban részint e célra készített sátrakban elszállásoltatik.

Augusztus 25-én a Bustyaházán rendezett erdészeti kiállítás megtekintése után zárülés tartatik, melynek befejeztével a közgyűlés visszatérni szándékozó tagjai rövid villásreggeli után a déli 12 órakor induló vonattal elutaznak.

A közgyűlés befejezése után kisebb kirándulások terveztetnek a szinevér-polyánai uradalomba, a visk-várhegyi fürdőbe és a szlatinai sóbányákba, melyeknek programja résztvevők jelentkezése esetében a közgyűlés első napjaiban a helyszínén fog megállapíttatni.

A napirend kiegészítését képező tárgysorozat elkészítésével és közzétételével a választmány az elnökséget bizván meg, a közgyűlés rendes tárgyain kívül a következő szakkérdéseket tüzi ki tárgyalásra:

I. A máramarosi közbirtokossági és községi erdők jelenlegi állapotát tekintve, minő elvek volnának a rendszeres gazdálkodás tervének elkészítésénél különösen figyelembe veendő, hogy azok jövője biztosíttassék?

II. Miként lehetne Máramarosban a nagykiterjedésű kincstári és magán erdőuradalmak jövedelmét fokozni?

III. Minő hatását lehetett észlelni Máramarosban a szélviharoknak és az ezeket rendszeren követő szürovar-pusztításnak. Minő óvintézkedéseket lehet ajánlani ottani tapasztalatok nyomán e csapások kikerülésére és minő rendszabályokat az ezekből származó károk mérséklésére?

IV. A tutajozásra használt folyók szabályozásánál és a faanyagok vizen való szállításánál Máramarosban alkalmazott vízi építmények ismertetése.

Miután a tárgysorozatba felveendő kebli ügyek és a választmány javaslatai e négy szakkérdéssel együtt a közgyű-

lés tanácskozási idejét előreláthatólag teljesen igénybe veszik, Szabó Adolf kir. erdőfelügyelőnek egy ötödik kérdés kitűzésére vonatkozó javaslata nem volt elfogadható.

III. A titkár előterjeszti a tervezett új segélyezési alapítvány ügyében kiküldött bizottság jegyzőkönyvi alakba foglalt következő jelentését:

Jegyzőkönyv,

felvétel az 1882-ik évi január hó 22-én tartott választmányi ülés által az országos erdészeti egyesület kötelékéhez tartozó erdőtisztek és erdészeti altisztek segélyezése céljából tervezett alapítvány szabályzatának elkészítésére kiküldött bizottság 1882-ik évi május hó 14-én tartott ülésében.

Jelen voltak: Bedő Albert egyesületi első alelnök, mint a bizottság elnöke; Bothó Imre, Hoffmann Sándor, Rónai Antal, Vanke Sándor választmányi tagok, mint bizottsági tagok és Horváth Sándor egyesületi titkár, mint előadó és jegyző.

1. Elnök felhívására a bizottság tárgyalás alá vevén az egyesületi titkár által a fenforgó kérdésre vonatkozólag előterjesztett javaslatot, beható tanácskozás után elhatározta, hogy a képezendő segélyezési alapítvány szabályzatául az egyesületi alapszabályokba közvetlenül beilleszthető szövegezéssel készített következő tervezetet fogja a választmánynak elfogadásra ajánlani:

Tisza Lajos-alapítvány az országos erdészeti egyesület kötelékéhez tartozó magyar erdőtisztek és erdészeti altisztek segélyezésére.

91. §. Az országos erdészeti egyesület 1882-ik évi augusztus hó 00-én Máramaros-Szigeten megtartott rendes közgyűlésében igazgató választmányának javaslatára elhatározta, hogy az anyagi támogatásra szorult erdőtisztek és erdészeti altisztek közül azoknak felsegélésére, kik az erdőgazdaság terén szorgalommal hiven és odaadással szolgálva önhibájukon kívül jutottak szorult anyagi helyzetbe és a kik másfelől az országos erdészeti egyesületbe a segélyezés igénybevételét megelőzőleg legalább 5 (öt) évvel előbb beléptek, ezen időtől fogva annak állandóan tagjai maradtak s mint ilyenek

tagsági kötelezettségeiknek eleget tettek és tesznek, külön alapítványt képez s azt érdemekben gazdag elnöke iránt érzett őszinte tiszteletének és elismerésének kifejezéséül „Tisza Lajos-alapítványnak” nevezi.

92. §. Ezen alapítvány az országos erdészeti egyesület pénztáránál 1882. évi augusztus hó 00-ig e célra letett és ezután leteendő önkéntes és tetszés szerinti adományokból és esetleg hagyományokból képeztetik, az országos erdészeti egyesület pedig az ekként befolyó összegekhez addig, míg a tőke a 20000 (huszezer) forintot eléri, minden évben évi bevételi fölöslegének fele részét csatolja. Ezen időn túl az alapítvány magán adományokból és hagyományokból növeltetik tovább.

Az alapítvány javára befolyó összegek 5%-al kamatozó magyar földhitelintézeti záloglevelekbe fektetve minden év végével az alapítvány meglevő tőkéjéhez csatoltatnak, mely utóbbi az egyesület törzsvagyonához tartozó, de kizárólag, tehát az egyesület feloszlása esetében is tisztán csak a 91-ik §-ban megjelölt célra használható alapként oly módon kezeltetik, hogy az utána befolyó kamatok az egyesület évi költségvetéseiben, mint bevétel: a „Tisza Lajos-alapítvány bevétele” című rovat alatt, s mint kiadás: a „Tisza Lajos-alapítványból erdőtisztéknek és erdészeti altisztéknek adandó segélyekre” című rovat alatt állandóan külön tételt fognak képezni.

93. §. Az alapítvány évi kamataiból adandó segélyek kiosztása, továbbá a folyamodni szándékozók tájékoztatására szolgáló felhívás közzététele és a folyamodványok benyújtása az alapszabályok 82-ik §-ában a Wagner Károly alapítványra vonatkozólag megszabott időben és módon történik.

94. §. Az egyes folyamodóknak adandó segélyösszeg nagysága felett a rendelkezésre álló kamatjövedelem és a segélyreszorultság mérve szerint az igazgató választmány határoz. Kiköttetik azonban, hogy egy folyamodónak egyszerre 20 (husz) forintnál kisebb összeg segélyképen nem adható s viszont, hogy addig az ideig, míg az alapítvány kamatjövedelme az 500 forintot el nem éri, egy folyamodó egy évben 50 (ötven) forintnál nagyobb segélyt rendesen nem kaphat, s csak kivételes esetekben, midőn például a folyamodó hitelesen kimutatni képes, hogy előbbi szolgálatát önhibáján kívül elveszítette s

sem nyugdíjt, sem végkielégítést nem élvezve vagyon és foglalkozás nélkül maradt, új állomást pedig még nem szerezhett, vagy midőn a folyamodó betegség avagy munkaképtelenség miatt önfenntartásáról gondoskodni képtelenné vált, szabható meg a segélyösszeg a foglalkozás nélküli állapot, betegség vagy munkaképtelenség éveiben 80, vagy rendkívüli esetekben 100 forintban. Azon időn túl azonban, midőn az alapítvány kamatjövedelme az 500 forintot meghaladja, a segélyösszeg maximumát az igazgató választmány közönséges viszonyok között a kamatjövedelem $10\frac{0}{10}$ -ában, rendkívüli eseteknél pedig a kamatjövedelem $20\frac{0}{10}$ -ában állapíthatja meg.

95. §. A segélyezésért benyújtott folyamodványok megbirálása, a segélyösszegeknek megállapítása és ismételve való megadása az egyleti alapszabályok 84., 85., 86. és 87. §§-iban a Wagner Károly alapítványból adandó segélyekre nézve megszabott általános elvek és eljárás szerint történik.

96. §. Ha az alapítvány kamatjövedelme elég segélyre szorult és arra érdemes folyamodó hiányában valamely évben nem lenne egészen kiosztható, a fenmaradó összeg mindaddig míg az alapítvány tőkéje a 20000 forintot el nem éri, az alapítványi tőkéhez csatoltatik; ezen időn túl az egy évben fenmaradó kamatrészlet a következő évben vagy években felhasználható kamatjövedelemhez csatoltatik s azzal együtt akkor fordítottatik a kitűzött segélyezésre, midőn arra elegendő számú érdemes folyamodó jelentkezik.

2. Ezen tervezet elfogadása esetében a bizottság az alapszabályok mostani szövegébe a következő módosításokat kéri felvételni:

a) az alapszabályok 2-ik szakaszához toldandó:

„n) az egyesületi tagok kötelékében álló, szorult anyagi helyzetben levő erdőtisztek és erdészeti altisztek segélyezése az ezen czélra szolgáló alapítványból ennek szabályai értelmében.“

b) 91., 92., 93., 94., 95. és 96. §§. alatt beiktatandó a Tisza Lajos-alapítvány szabályzata;

c) az alapszabályok mostani szövegéből a 91., 92., 93., 94., 95., 96., 97., 98. és 99. §§-al jelölt részek 97., 98., 99., 100., 101., 102., 103., 104. és 105. §§-al jelölendők;

d) a régi számozás szerint a 98-ik s az új számozás szerint a 104-ik szakaszt képező szöveg ezen része helyett: „a Deák Ferencz

irodalmi és a Wagner Károly segélyezési alaptványoknak az ezen alaptványokra vonatkozó szabályok értelmében (70—90. §.)^a ez veendő fel: „a Deák Ferencz irodalmi, Wagner Károly és Tisza Lajos segélyezési alaptványának az ezen alaptványokra vonatkozó szabályok értelmében (70—96. §§.)^a — K. m. f.

Rónai Antal.

Vanke Sándor.

Bedő Albert,

bizotts. elnök.

Bothó Imre.

Horváth Sándor,

előadó.

A választmánytagjai a bizottságnak ezen javaslatát egyhangu helyesléssel fogadják, elnök ő excellentiája azonban kijelenti, hogy először is az alaptvány elnevezésébe részéről bele nem nyugodhatik, mert bár köszönettel kell is fogadnia a választmánytól azt az elismerést, melyet az ő nevének az alaptvány címébe való felvétele által elnöki működése iránt kifejezni ohajt, mindamellett e megtsiszteltetést az országos erdészeti egyesület részéről mint annak elnöke semmi esetre sem fogadhatná el, kéri tehát a választmányt, hogy az alaptvány címéül más elnevezést válasszon.

A választmány tagjai e kijelentés daczára is a javaslat változatlan elfogadását kérik s csak miután elnök ő excellentiája ismételt kéréseikre is megmaradt előbbi elhatározása mellett, mondatott ki határozatképen, hogy az alaptvány czime most „magyar erdőtisztek és erdészeti altisztek segélyezési alaptványa“ czimre változtatik ugyan, de egyuttal a közgyűlésen indítványoztatni fog, hogy jegyzőkönyvi határozotban mondasék ki, miszerint az alaptvány azon időtől kezdve, midőn ő excellentiája már nem lesz az egyesület elnöke, a választmány által egyhangualag elfogadott előbbi elnevezést veszi fel.

A javaslat részletes tárgyalásánál ugyan csak elnök ő excellja indítványára a 92. §. első kikezdésének oly értelmű

módosítását határozza el a választmány, miszerint az országos erdészeti egyesület az alapítvány növeléséhez addig, míg a tőke a 20.000 forintot eléri, minden évben hozzá járul ugyan, de nem mint a javaslatban felvéve lett, mindenkor évi bevételi többletének felével, hanem a közgyűlések által esetről esetre megszavazandó összeggel, mely azonban az illető év bevételi többletének felénél nagyobb nem lehet.

A javaslat 96. §-ának az a része ellenben, hol a ki nem osztható kamatoknak a következő évi kamatokhoz való csatolásáról van szó, akként módosittatik, hogy a ki nem osztott kamatrészletek csak azon esetben csatoltatnak teljes összegükben a következő évi kamatokhoz, ha az illető évi egész kamatjövedelemnek felét nem haladják túl, ellenkező esetben az egész kamatjövedelem felét meghaladó része a fel nem használt kamatmaradéknak az egyesület alaptőkéjéhez csatoltatik.

A javaslat többi pontjai, valamint a bizottsági előterjesztésnek az a része is, mely az egyesületi alapszabályok megfelelő módosítására vonatkozik, változtatás nélkül elfogadtatván, az elnökség felkérte, hogy az alapítvány szabályzatának szövegét az előbbieket értelmében módosítván, elfogadás végett a folyó évi közgyűlés elé terjeszse.

IV. A titkár bemutatja az egyesület 1881-ik évi zárszámadását és a számadás vizsgáló-bizottságnak következő jelentését :

Az Országos Erdészeti Egyesület 1881. évi zárszámadása.

B e v é t e l.	Előírá- nyoz- tatott		Tényleg befolyt		Mutatkozik az előiránnyal szemben több (+), vagy kevesebb (—)	
	frt	kr	frt	kr	frt	kr
Pénztári maradvány az 1880-ik évről	.	.	3782	33	+	3782 33
I. Az egyesület értékpapirjainak kamatai- ból befolyt pénzeszszegek	2900	.	3299	.	+	399 .
II. Az alapító tagok által kiállított magán- kötvények kamataiból (bezár. az alapi- tók lapdíjait)	2500	.	3531	63	+	1031 63
III. A rendes tagok által fizetett díjakból	2800	.	3909	92	+	1109 92
IV. Az állam által erdészeti irodalmi czélokra engedélyezett segélyből és az „Erdé- szeti Lapok“-ra tett előfizetésekből	2800	.	3146	25	+	346 25
V. Hirdetési díjakból	300	.	959	69	+	659 69
VI. A takarékpénztárilag elhelyezett kézi- pénztári készlet időközi kamataiból	100	.	225	50	+	125 50
VII. A Wagner Károly emlékére barátai és tisztelői által tett alapítvány bevétele	255	.	255	.	.	.
VIII. Készpénzben befizetett alap. tőkékből	.	.	2236	37	+	2236 37
IX. A Wagner Károly alapítványra befolyt összegek	.	.	633	06	+	633 06
X. Különféle bevételek	.	.	297	95	+	297 95
XI. Térítmények, visszabefolyt postadíjak	.	.	31	74	+	31 74
XII. Az „Erdészeti Zsebnaptár“-ra tett elő- fizetésekből	.	.	1068	91	+	1068 91
Összes bevétel	11655	.	23377	35	+	11722 35
Levonva a kiadásokat	10755	.	19509	85	+	8754 85
Maradt készletben 1882-re	.	.	3867	50	.	.

K i a d á s.	Előirányoztatott		Tényleg kiadatott		Mutatkozik az előiránnyal szemben több (+), vagy kevesebb (—)	
	frt	kr	frt	kr	frt	kr
I. Az „Erdészeti Lapok“ és más közlemények nyomtatása	3500	.	3414	03	(—)	85 97
II. A titkár és őrnök fizetése	1680	.	1680	.	.	.
III. Lakbér sat., bérkrajczár, vízvezeték sat.	1090	.	1090	.	.	.
IV. A „Deák Ferencz“ alapítvány pályadíja	550	.	550	.	.	.
V. Szerkesztői átalány	1000	.	1000	.	.	.
VI. Írói tiszteletdíjak	1200	.	750	14	(—)	449 86
VII. Postaköltségek, lapexpeditió, bélyeg stb.	300	.	298	65	(—)	1 35
VIII. Könyvtár és szaklapok beszerzése	200	.	199	17	(—)	83
IX. Irodai átalány	150	.	150	.	.	.
X. Irodai és leltári szerek beszerzése	100	.	20	80	(—)	79 20
XI. Szolgálat	180	.	180	.	(—)	.
XII. Közgyűlési és útiköltségek	200	.	63	68	(—)	136 32
XIII. „Erdészeti Lapok“ javítónoki illetménye	200	.	200	.	.	.
XIV. Jutalmazások és más rendkívüli kiadások	150	.	103	.	(—)	47 .
XV. A „Wagner Károly“ emlékére barátai és tisztelői által tett alapítványból adandó segélyekre	255	.	255	.	.	.
XVI. Tagsági oklevelek kiállítására	.	.	19	12	+	19 12
XVII. Az alaptökhöz csatolt kézipénztári készletek	.	.	7795	50	+	7795 50
XVIII. Átfutó kiadások	.	.	400	48	+	400 48
XIX. Az „Erdészeti Zsebnaptár“ összeállítására, nyomtatására és expedíálására	.	.	1340	28	+	1340 28
Összes kiadás	10755	.	19509	85	+	8754 85

Budapest, 1882. január hóban.

Rónai Antal, s. k.

Kallina Károly, s. k.

Horváth Sándor, titkár.

Tisztelt igazgató választmány!

Az „Országos Erdészeti Egyesület“ 1881. évi számadásainak megvizsgálásával bizatván meg, van szerencsénk ezen ügy érdemében a következőket jelenteni:

Az 1881. évi készpénztári naplóból, valamint a számadások tételeit részletesen kimutató rovatkönyvből és alrovat-könyvekből (vagyis az egyleti tagok és előfizetők névszerinti nyilvántartási könyvéből) nyert meggyőződésünk szerint az egyesület pénztárának:

1881. évi összes bevétele	23.377 frt 35 kr.
1881. évi összes kiadása	19.509 frt 85 kr.

1881. évi pénztári maradványa	3.867 frt 50 kr.
---	------------------

Ha ezen kimutatott pénztári maradványhoz hozzáadjuk a XVII/kiad. rovat alatt előforduló 7.795 frt 50 krt,
a melyből 2.316 frt 37 kr alaptőke fejében befizetett összegnek, — 4.846 frt 07 kr a készpénztárból az alaptőkéhez csatolt készpénz-feleslegnek, — 633 frt 06 kr pedig a „Wagner Károly alapítvány“-ra befolyt adománynak tekintendő, az összeg, vagyis 11.663 frt — kr
az 1881. évi készpénzbéli vagyon-szaporodást tünteti elő.

Az alapítványi pénztár vagyon-állását az 1881. év végével lezárva, következőleg találtuk:

I. Készpénz-készlet	1.655 frt 79 kr.
II. Az alapító tagok magánkötvényeiben	70.539 frt 13 kr.
III. 4 ⁰ / ₀ -os magyar aranyjáradék	1.100 frt — kr.
IV. 5 ¹ / ₂ ⁰ / ₀ -os földhitelintézeti záloglevelekben	19.000 frt — kr.
V. 5 ⁰ / ₀ -os földhitelintézeti záloglevelekben	28.000 frt — kr.
VI. Szőlődézsmaváltsági kötvényekben	9.200 frt — kr.
VII. 1860. évi magyar államsorsjegyekben	200 frt — kr.
VIII. 6 ⁰ / ₀ -os magyar aranyjáradék-kötvényekben	10.500 frt — kr.

Az alaptőke összesen . 140.194 frt 92 kr,
mely összegbe azonban az „Erdészeti Lapok“ megszerzésére fordított 6000 frtnyi készpénz-befektetés és az egyesület könyvtárának és lel-tári ingóságainak értéke nincs belefoglalva.

Hogy a fennebb III. — bezárólag VIII. számok alatt felsorolt értékpapírok az 1881. év végével tényleg az egyesület tulajdonában, s a magyar földhitelintézetnél gyümölcsözőleg elhelyezve voltak, erről a nevezett intézet által f. é. január hó 30-án 1442. sz. a. kiállított, s nekünk eredetiben bemutatott igazolványból is meggyőződünk.

A fentebbiek alapján összehasonlítva az egyesület vagyoni állapotát a múlt évi vizsgálat alkalmával talált vagyon-állapottal, a következő igen öröndetes vagyonszaporodást jelenthetjük:

a múlt évi vizsgálat alkalmával volt . . .	124.358 frt 29 kr,
míg a jelenlegi összes tőkevagyon . . .	140.194 frt 92 kr,

az 1881. évi szaporodás tehát tesz . 15.836 frt 63 kr.

Megemlíthetjük e mellett, hogy az 1881. évtől kezdve az alap-tőkeszámadásokhoz egy az eddig használt alapítványi könyvtől berendezésében lényegesen eltérő, az eddiginél átnézetesebb számadási könyv vétetvén használatba, miután abba az 1881. évi közgyűlésen a számadások megvizsgálására kiküldve volt bizottság által beigazolt 1880. évi tőkevagyon-álladék hitelesen átitktattatott, a régibb alapítványi könyv tovább vezetésének szükségessége megszűnt.

Egyesületünknek a fönnebbiekben kimutatott számadásait úgy az előírás, mint a lerovás tekintetében s illetőleg úgy a bevételek mint a kiadás elszámolásánál helyeseknek találtuk s csupán azt tartjuk szükségesnek megjegyezni, hogy az ezen évet illető véglegesen elszámolt írói díjakból 18 frt, mint a számadást tevő titkár előre kijelenté, részint a névtelen írók személyének nem ismerése, részint néhány író időközben történt elhalálózása folytán kiadható nem volt s így jelenleg a választmány intézkedéseig letétben őriztetik.

Végül megjegyezzük, hogy a bevételeknek és kiadásoknak az előírányzattal való összehasonlításánál azon öröndetes eredményre jutottunk, miszerint a bevételek az előírányzott összegeket minden rovatnál jelentékenyen túlhaladták, a kiadási rovatoknál ellenben mindenütt megtakarítás éretett el.

Budapest, 1882. június 10-én.

Rónai Antal.

Kallina Károly.

A választmány a jelentésben foglaltakat kellemes tudomásul véve, felkéri az elnökséget, hogy az átvizsgált számadásokat jóváhagyás és a szükséges felmentvény megadása végett a közgyűlés elé terjeszsze. Hasonlóan intézkedik az egyesület 1883-ik évi alább következő költségvetésére nézve is, melyet tételről-tételre átvizsgálván, a maga részéről változtatás nélkül jóváhagy.

Az Országos Erdészeti-Egyesület 1883. évi költségvetése.

	1881-ben tényleg befolyt		1882-re előírá- nyozva volt		1883-ra előírá- nyoztatik	
	frt	kr	frt	kr	frt	kr
B e v é t e l.						
I. Az egyesület értékpapirainak kama- taiból:						
a) egyesületi czélokra használható kamatok .	.	.	.	.	2720	.
b) a Deák Ferencz alapítvány bevétele .	3544	.	3400	.	550	.
c) a Wagner Károly " " .	.	.	.	.	330	.
d)	.	.	.	.	.	.
II. Az alapító tagok által kiállított magán- kötvények kamataiból (beleértve az ala- pító tagok lapdíjait)	3531	63	2500	.	2700	.
III. A rendes tagok által fizetett díjakból .	3909	92	2800	.	3000	.
IV. Az állam által erdészeti irodalmi czé- lokra adott segélyből és az „Erdészeti Lapok“-ra tett előfizetésekből	3146	25	2800	.	3000	.
V. Az „Erdészeti Zsebnaptár“-ra teendő előfizetésekből	1068	91	500	.	700	.
VI. Az „Erdészeti Rendeletek Tára“-ra tett előfizetésekből	.	.	.	.	100	.
VII. Hirdetési díjakból	959	69	400	.	500	.
VIII. A takarékpénztárakba elhelyezett kézi- pénztári készletek időközi kamataiból .	225	50	100	.	150	.
Összesen bevétel	16385	90	12500	.	13420	.
Összes kiadás	.	.	12070	.	12570	.
Többlet	.	.	430	.	850	.

K i a d á s.	1881-ben tényleg kiadatott		1882-re előírá- nyozva volt		1883-ra előírá- nyoztatik	
	frt	kr	frt	kr	frt	kr
I. „Erdészeti Lapok“ és más közlemé- nyek nyomtatása	3414	03	3500	.	3800	.
II. Az „Erdészeti Zsebnaptár“ kiállítási költségei	1340	28	1000	.	1000	.
III. Az „Erdészeti Rendeletek Tárá“-nak kiállítási költségei	.	.	.	.	100	.
IV. A titkár és irnok fizetése	1680	.	1680	.	1680	.
V. Lakbér, stb. bérkrajczár, vízvezeték stb.	1090	.	1090	.	1090	.
IV. A „Deák Ferencz“ alapítvány pályadíja	550	.	550	.	550	.
VII. A Wagner Károly emlékére barátai és tisztelői által tett alapítványból adandó segélyre	255	.	300	.	330	.
VIII. Szerkesztői átalány	1000	.	1000	.	1000	.
IX. Írói tiszteletdíjak	750	14	1200	.	1200	.
X. Póstköltségek, lapexpeditio, bélyeg stb.	298	65	350	.	420	.
XI. Könyvtár berendezése és szaklapok beszerzése	199	17	400	.	400	.
XII. Irodai átalány	150	.	150	.	150	.
XIII. Szolgálat	180	.	180	.	180	.
XIV. Irodai és leltári szerek beszerzése . .	20	80	100	.	100	.
XV. Közgyűlési és utiköltségek	63	68	200	.	200	.
XVI. „Erdészeti Lapok“ javitnoki illetménye	200	.	200	.	200	.
XVII. Jutalmak és más rendkívüli kiadások .	103	.	150	.	150	.
XVIII. Tagsági oklevelek kiállítása . . .	19	12	20	.	20	.
Összesen	12313	87	12070	.	12570	.

Budapest, 1882. évi májushó 27-én.

Rónai Antal.

Kallina Károly.

Horváth Sándor, titkár.

V. Elnök ő excja felemliti, hogy az „Erdőhasználatlan“ és „Erdészeti növénytan“ kézikönyvére kiírt pályázatok, melyek közül az elsőnek dija a Deák Ferencz alapítvány 1881. évi, a másodiknak ellenben 1882. és 1883. évi kamataiból fog kiadatni, a következő év elején lejárnak, minél fogva a f. évi közgyűlésnek a választmány javaslata alapján az 1884-ik évi pályázat ügyében is intézkedni kell.

E felhívás folytán a Deák Ferencz alapítvány 1884. évi kamataiból jutalmazandó pályázat tárgyának és feltételeinek megállapítására Bedő Albert első alelnök, továbbá Belházy Emil és Sóltz Gyula választmányi tagok küldetnek ki, oly utasítással, hogy erre vonatkozó javaslatukat a közgyűlés előtt tartandó választmányi ülésnek terjeszszék elő.

VI. A múlt évi közgyűlésnek VI. pont alatt hozott határozata értelmében az igazgató-választmány bizatván meg azzal, hogy a községi erdők és a kopárterületek beerdősítéséhez szükséges csemete-kertek ügyében a vallás és közoktatásügyi ministeriumhoz indokolt felterjesztést tegyen, elnök ő excja tudatja a választmánynyal, hogy az elnökség részéről e felirat elkészítettett, s ha a választmány azt elfogadja, rövid idő alatt illetékes helyre felterjesztetik.

Az elnökség előterjesztése elfogadtatván, a vallás- és közoktatásügyi ministeriumhoz következő felirat intéztetik:

Nagyméltóságu Minister Ur!

Az országos erdészeti egyesületnek, mint Magyarország erdészeti érdekeit hivatásánál fogva figyelemmel kísérő testületnek, minden módot kötelességében áll megkísérteni, melylyel hazánk erdőgazdasági viszonyainak kedvező fejlődését előmozdithatni reméli. E kötelesség tudatában bizalommal bátorzkodunk Nagyméltóságod elé terjeszteni alábbi tiszteletteljes kérésünket, a mely habár nem is áll szoros kapcsolatban azon ügyekkel, melyek Nagyméltóságod bölcs gondoskodásának tárgyát képezik, mindamellet azon jelentékeny és üdvös hatásnál

fogva, melyet erdészeti állapotainkra véleményünk szerint gyakorolni fog, bizonyára Nagyméltóságodnak is megnyeri nagybecsű és hathatós támogatását.

E tiszteletteljes kérésünk, melyet megelőző közgyűlésünknek beható tanácskozások után hozott határozata alapján intézünk Nagyméltóságodhoz, kisebb kiterjedésű községi és közbirtokossági erdeink jó karba helyezésének s azon szomorú képet nyújtó kopár területek beerdősítésének megkönnyítését célozza, melyek majdnem minden vidéken feltalálhatók a hol községek közelében cultivált területeket meredekebb hegyoldalak, völgynyílások vagy egyáltalában oly területek szegélyeznek, melyeknek talaja állandóan csak a fatenyésztésre alkalmas.

Az erdőtörvény bölcs intézkedései az ily területeken levő erdők feltétlen fentartását, s ott, hol az erdő teljesen elpusztított, a talajnak újbóli beerdősítését elrendelik ugyan s azt sem lehet tagadni, hogy azon erélyes intézkedések, melyeket a nagyméltóságu földművelési ministerium és alattas hatóságai e törvényes intézkedések kellő végrehajtása érdekében foganatosítanak, lassanként megszüntetik az eddigi visszaéléseket, s nálunk is meghonosítják az erdők gondos és okoszerű kezelését.

Mindamellett úgy hiszszük, nem alaptalan az a feltevésünk, hogy az erdők ezen regenerálása s különösen az újraerdősítések főleg községeinknél és kisebb birtokosainknál nehezen és kevés eredménnyel fog kezdetben előhaladni, ha csak közéletünk mindazon tényezői, kiknek, tehetségükben ál, habár nincsenek is hivatva rá, a községeket és kisbirtokosokat e munkájukban hathatósan nem támogatják.

Mert a teljesen kopásra pusztított területeken az erdőnek újbóli megtelepítése legtöbbször igen nagy nehézségekkel jár, s az is a mit még erdőnek lehet nevezni, községeink kezében sok helyen oly szomorú állapotra jutott már, hogy a kíméletlen pusztításnak megszüntetése, a legeltetésnek betiltása vagy hasonló más egyszerűbb rendszabályok alkalmazása által most már vagy egyáltalában nem, vagy csak igen lassan lehet célzt érni. Legtöbbször mesterséges és költséges módon vetés vagy ültetés által kell a birtokosoknak helyre hozni azt a hibát, melyet a multban elkövettek. És ehhez áldozatkészség, jóakarát és kétségkívül némi szakértelem is szükségesek. Feltalálhatók-e azonban a siker ezen feltételei a mi kisebb birtokosainknál? Bizonyára

nem mindenütt, s legalább a községekről és kisbirtokosokról inkább fel lehet tenni azt, hogy a mily kiméretlenül siettek az erdők kincseinek kihasználásában addig, a míg megvoltak erdeik, ép oly vonakodást fognak tanusítani akkor, midőn arról lesz szó, hogy a kizsarlott erdőjövedelemnek legalább egy kis részét visszaadják a jövő nemzedék érdekében az elpusztított erdőtalajnak.

És a jóakarát e hiánya még nem volna nagy baj, mert a vonakodáson könnyen segítene az erdőtörvény szigora, aztán remélni lehet, hogy lassanként a nép is be fogja látni, hogy saját jól felfogott érdekét mozdítja elő, midőn erdejét ápolja. De bizonyára igen kétségessé teheti az óhajtott sikert az a figyelmen kívül nem hagyható körülmény, hogy a saját erdőtiszttel vagy legalább ügyes és képzett erdőőrrel nem rendelkező községek és más kisebb birtokosok, ha magukra hagyatnak, nem bírván a szükséges ismeretekkel, jóakarát mellett sem fogják tudni, miként kezdjék meg a munkát és folytassák.

Nagyobb területek sikeres beerdősítéséhez mindenekelőtt csemeteket kerteket vagy mint a nép nevezi, faiskolákat kell telepíteni és gondosan fentartani, hogy az alkalmas időszakban mindig készen és közelben legyen a szükséges ültetőanyag. Ehhez azonban a nép, különösen oly vidékeken, hol a rendszeres erdőgazdaság még nem honos, nem sokat ért, s miután nem volt alkalma az ily fajta erdei munkát gyakorlat útján eltanulni, nem is lesz képes vezetés és felügyelet nélkül teljesíteni.

Az erdősítések előmozdításának legelső feltétele tehát véleményünk szerint az, hogy a községek, kisbirtokosok és urbéri közbirtokosságok e tekintetben kellő támogatásban részesíttessenek. És ezt egye-sületünk különösen azért bátorodik itten hangsúlyozni, mert azon véleményben van, hogy e segítséget a nagyméltóságu földmívelési ministerium mellett, mely képzett erdőőrök nevelése útján és a meny-nyiben az állam pénzereje megengedte, állami csemeteket kertek telepítése által már is igen sokat tett ezen irányban, főleg a nagyméltóságod bölcs vezetése alatt álló ministeriumnak áll leginkább hatalmában megadni a népnek.

Véleményünk szerint ugyanis a községi népiskolák mellett fenn-álló faiskolák a gyümölcsfatenyésztés és nemesítés mellett az erdősítésekhez szükséges csemeték nevelésére is nehézség nélkül lennének felhasználhatók.

E faiskolák tudomásunk szerint egy, sőt több ezer □ ölet is kitesznek s térfogatuk igen sokszor nem is szükséges egészen a kitűzött cél elérésére. Egy tizedrésnyi kis területet tehát mindenütt nehézség nélkül lehetne lefoglalni az erdei fák csemetéi számára s ennyi elég is lenne e célra, mert helyes eljárás mellett 40—100 □ ölnyi területen annyi csemete nevelhető, hogy legtöbb helyen nem csak a községi erdőket, de a község határában levő összes kopár területeket is egészen be lehet erdősíteni.

A berendezés és megtelepítés költségei sem okozhatnak nézetünk szerint nehézséget, mert ezeket, miután különben is alig számbavehetők, a községek maguk viselhetik, úgy, hogy az iskolai alap legkevesébe sem lesz ezen üdvös intézkedés által megterhelve.

Néptanítóink pedig, különösen ha felettes hatáságaik által buzditva lesznek, bizonyára könnyen és készséggel fogják megszerezni e célra szolgáló népies szakkönyveinkből, vagy a velük érintkezésbe jövő szakemberektől azon egyszerű ismereteket, melyek a munkálatok vezetéséhez és felügyeletéhez szükségesek. És ha ezt megteszik, nemcsak az általunk pártfogolt ügynek, de a népoktatás ügyének is hasznos szolgálatot tesznek, mert meggyőződésünk szerint — s e meggyőződésünkben tekintélyes tanférfiak nyilatkozatára is hivatkozhatunk — az erdei fák nevelésének és az erdősítés egyszerűbb módjainak megismertetése ép úgy hivatását képezheti a népoktatásnak, mint a gyümölcsfatenyésztés, sőt zordabb éghajlatu felvidékünkön, hol a kényesebb gyümölcsfáknak nem eléggé kedvezők a természeti viszonyok, helyettesítheti is ez utóbbit.

Bizalommal bátorkodunk tehát Nagyméltóságod elé terjeszteni azon tiszteletteljes kérésünket, hogy a községi népiskolák mellett fennálló faiskolákban az erdei csemeték nevelését megengedni s illetőleg a néptanítókat utasíttatni kegyeskednék, hogy a kezelésükre bizott faiskolákban a vidéken honos fanemek csemetéinek nevelését oly módon, a mint az az erdészeti céljának megfelel s a mint erre nézve akár az „Erdőőr“ című népszerű nyelven írt kézikönyvből, akár közelben lakó s velük gyakrabban érintkező szakemberektől felvilágosíttatni fognak, minél előbb megkezdjék s ezen az uton egyfelől a törvény által elrendelt és szigorúan megkövetelt erdősítéseknél a községeknek és községi birtokosoknak segítségére legyenek, másfelől pedig a fiatalabb nemze-

déket is lehetőségig birtokába juttassák azon elemi ismereteknek, melyek az erdei munkálatok ezen neménél szükségesek.

Nagyméltóságodnak a közoktatás jelenlegi állapotáról szóló nagy-érdekű jelentése szerint hazánkban ez idő szerint több mint 9000 népiskola van felszerelve faiskolával.

Ha ezekben a most említett munkálatok mind megkezdetnének, néhány év alatt minden nehézség nélkül el lenne háritva hazánk nagy részében az az akadály, mely az erdőtörvény egyik legüdvösebb intézkedésének mielőbbi foganatosítását különben hosszú időközön át gátolhatná.

Legyen szabad tehát remélnünk, hogy Nagyméltóságod figyelemre méltatva tiszteletteljes kérésünket, böles belátása szerint ezen ügy érdekében is mielőbb intézkedni kegyeskedik.

Az Orsz. Erdészeti Egyesület nevében. Budapest, 1882. jun. 9.

VII. A titkár előterjeszti Hómann Bálint válaszmányi tagnak következő indítványát:

„Mint tudva van, a magyar általános biztosító társulat gazdasági tanintézeteinknek az 188²/₃-ik tanévre összesen 4.400 frtot, az istvántelki földmives iskolának pedig 450 frtot utalványozott ösztöndíjakra. E nemes tette által az intézet első sorban a gazdasági tanügynek használt, de kétségtelenül saját érdekét is előmozdította, a mennyiben rokonszenvet költve a gazdasági pályára készülő ifjúságban, megnyeri azok támogatását a későbbi időben. Ezen értelemben azt hiszem tehát, hogy a társulatnak szintén nem ellenkeznék érdekeivel, ha a gazdasági intézetek mellett az erdészeti akadémiát és különösen a Szegeden felállítandó erdőőri szakiskolát is támogatná. Ezért indítványozni bátorkodom, miszerint az országos erdészeti egyesület nevében kéressék fel a magyar általános biztosító társaság, hogy jövőre figyelmét az erdészeti akadémiára és a szegedi erdőőri szakiskolára is kiterjeszteni sziveskedjék.“

Ezen indítvány lényegét a válaszmány helyeselvén, felkéri az elnökséget, hogy a nevezett társulatnak figyelmét az erdészeti tanintézetekre felhívja s egyszersmind az egyesület részéről a netalán szükséges további tájékozások megadását, ugyszinte az esetleg megszavazandó ösztöndíjak kezelésének és kiosztásának elvállalását felajánlja.

VIII. Tárgyalás alá vétetik Luczenbacher Pál válaszmányi tagnak alább következő indítványa, melyet a jelenlevő indítványozó élő szóval is részletesen indokol. Az indítvány így szól:

„Hazánkban nagyobbsterü eladási czelokra berendezett erdei csemetetenyésztés nem létezik; — a kincstár, nagyobb urodalmak és egyes magánbirtokosok a termelt csemetéket főleg saját czéljaikra használják fel, a kisebb faiskolák, climaticus viszonyok, szakértelem nélküli kezelés és drága munkabérek miatt legtöbb esetben nem sikerülnek.

Ezekből kifolyólag felkérem a t. válaszmányt, melynek közérdekü üdvös működése oly sok irányban meghozta már az áldás gyömcseit, méltóztassék ide foglalt javaslatomat megvitatás tárgyául kitüzni.

Rendeztessenek be állami felügyelet mellett úgy tü, mint lombos levelü csemeték nevelésére nagyobbsterü telepek, melyekből évenként milliomokra menő palánták bocsáttathassanak jutányos ár mellett a jelentkező vevők rendelkezésére.

Ezen telepek kezeléséhez felügyelökül megfelelő díjazás mellett, korosabb, de ép erőben lévő oly nyugalmazott erdészek lennének alkalmazandók, kikben képesség mellett a hajlam is megvan ily feladatnak megfelelni; a helyiségek megválasztásánál főleg tekintetbe lenne veendő az égalj, a biztos és olcsó munkaerő (esetleg combinációba hozatván ezzel szegényebb erdészek hátrahagyott árva gyermekeinek hasznos elhelyezése), úgy nemkülönben az olcsó elszállítási mód.

Libanon hegyeibe Hamburgból szállittatnak a czédrus-palánták milliomjai, szinte onnan és egyéb német tengerparti városokból Oroszország elpusztított hegyeinek befásítására a tülevelü palánták véghetlen nagy mennyisége; hazánkban egyes birtokosok erdőterületeik felujtására Morva- és Szászországból hozatják 1 frt 20 és 1 frt 40 krjával ezerét a különmemü csemetéknek; miért ne termelhetnénk mi itthon a jelzett módon erdei csemetéinket, módot és alkalmat nyujtva ezáltal földbirtokosainknak, hogy kopár térségeiket erdősítsék, a szántást alig érdemlő silány földeket befásítsák, a lapályos televényes réteggel bíró erdőket földekké alakítván át; jutányos árak mellett ösztön ébredne sok birtokosban az itt felsorolt hasznos

műveletek megtételére, és úgy mint a jelenkorban élő nemzedéknek előnyére válik a multból reá származott erdők felhasználása, gondoskodva lenne ily módon az utókorról is.

A mennyiben a t. választmány ezen eszmét helyesnek ismerné el, kérem annak bővebb megvitatását napi rendre kitűzni.

A választmány Luczenbacher tagtársnak ezen előterjesztésére többeknek felszólalása után elhatározza, hogy a csemetenevelés előmozdítása érdekében illetékes helyre feliratot intéz. Miután azonban az országos erdészeti egyesület és az erdészeti közönység már egy év előtt örömmel értesült arról, hogy a nagyméltóságú földmívelési ministerium a kisebb erdőbirtokok és a kopár területek tulajdonosainak segélyezése czéljából állami költségen nagyobb csemetekertek megtelepítését határozta el, sőt erre vonatkozó üdvös intézkedéseivel egyidejűleg a kincstár szükségletének kielégítésére szolgáló, régebben telepített kincstári csemetekertek kibővítését is minden uradalomban elrendelte, kimondatott, hogy e feliratban nem annyira új telepeknek költséges berendezése, mint inkább az eddig tervezetteknek és már meglévőknek folytonos nagyobbitása és ily módon az állami csemete-tenyésztés oly mérvű fokozása fog kéretni, mely lehetségesse tegye, hogy az egyes uradalmak az illető vidék kisebb birtokait is kellő mennyiségű és olcsó ültető anyaggal láthassák el.

IX. Gróf Bánffy Béla alelnök maga is két indítványt szándékozott előterjeszteni, miután azonban úgy tapasztalja, hogy az elintézett és még elintézendő ügyek a választmány idejét amugy is teljesen igénybe veszik, részletes előterjesztéseit a jövő ülésre halasztja s ezuttal csak annyit említ meg, hogy egyik indítványában a ragadozó vadak elszaporodásának meggátolására szándékozik oly intézkedéseket javaslatba hozni, melyek véleménye szerint, a kívánt sikerre vezethetnek, anélkül, hogy a vadászati jegyadónak újabb időben sokak által sürgetett leszállítása vagy eltörlése szükségessé válnék. Másik

indítványában az újabb időben igen gyakori s legtöbbször erdei legelő nyérése céljából szándékosan előidézett erdőégések megszüntetésére vagy legalább mérséklésére kíván az erdőtvény idevágó intézkedéseinek kiegészítéséül megfelelő javaslatot előterjeszteni.

X. A folyó ügyekre kerülén a sor, a titkár jelenti, hogy a futóhomok megkötését, beerdősítését és erdőgazdasági kezelését tárgyazó népszerű kézikönyv megírására múlt évi márczius hó 19-én hirdetett pályázat határideje lejárt, pályamunka azonban a titkári hivatalhoz mostanáig nem küldetett be.

A válaszmány felkéri az elnökséget, hogy a pályázati határidőt a pályázati feltételeknek változtatása nélkül 1883. márczius hó 31-éig meghosszabbítsa.

Az orvosok és természetvizsgálók idei vándorgyűlésének meghívására a válaszmány elhatározza, hogy az országos erdészeti egyesület képviselésére bizottság kiküldése helyett Debreczen sz. kir. városát, mint egyesületünk alapító tagját kéri fel. Az orvosok és természetvizsgálók ugyanis e vándorgyűlést szintén augusztus hó azon napjaiban tartják meg Debreczenben, midőn az országos erdészeti egyesület m.-szigeti közgyűlését tartja. A tagok ennél fogva ez utóbbira fognak meghívni s csupán a Debreczenben lakókhoz fog intéztetni oly értelmű felhívás, hogy azon esetben, ha a m.-szigeti közgyűlésen esetleg nem jelenhetnének meg, egyesületünket az orvosok és természetvizsgálók vándorgyűlésén Debreczen sz. kir. város kiküldöttjével együtt képviselni sziveskedjenek.

A nagyméltóságu földmívelési ministeriumnak újabb könyvadományáért és a „Közgazdasági értesítő“ megküldéseért köszönetét fejezi ki a válaszmány s köszönetet mond egyuttal elnök ő exjának is külföldi magküldeményeért.

A titkár előterjesztésére tudomásul vétetik, hogy a nm. földmívelési ministerium az egyesület módosított alapszabályait

a jóváhagyási záradékkal ellátva visszaküldötte, továbbá, hogy az elnökség a trieszti kiállítás központi bizottságába annak idején Engel D. F. egyesületi tagot küldte ki s végül, hogy az „Erdészeti Rendeletek Tára“ czimű új vállalatból az első évfolyam 300 példányban kiadatott, s a készletnek nagy része már a szakközönség kezén forog.

XI. Az egyesületbe következő új tagok vétetnek fel:

a) alapítók: Perczel Lajos földbirtokos 160 frt alapítvánnyal kötvényben, ajánlja Tóthi Szabó Sándor kir. erdőfelügyelő; a volt szerb-bánsági 14-dik végvidéki ezred vagyon községe 160 frt alapítvánnyal készpénzben, ajánlja Mattusch József alapító tag;

b) rendes tagok: Eckhárd Rezső megyei erdész és Zaminer Ede városi erdőmester, ajánlja Nagy Gyula kir. erdőfelügyelő; Kumper Márton pagonyerdész, ajánlja Bothó Imre főerdőmester; Ghyczy László m. kir. számtiszt és Rochlitz Gyula m. kir. erdőgyakornok, ajánlja Balás Pál m. kir. erdőmester; Weigl Róbert erdősegéd és ifj. Szlavik Ferdinánd erdész, ajánlja a titkár; Gruber Károly városi erdész és Janoviczky Zsigmond városi erdész, ajánlja Szabó Adolf kir. erdőfelügyelő; Schmidt János erdőbíró, ajánlja Chászár Károly; Nagy Pál fakereskedő, ajánlja Vadászfy Jenő közalapítv. raktárgondnok; Pékh József m. kir. erdőgyakornok és Pultz Ferencz püsp. urad. erdész, ajánlja a titkár; Florschütz Ede uradalmi erdész és Barrois Sándor megyei erdőmester, ajánlja Tóthi Szabó Sándor; Móricz Sándor erdőtiszt, ajánlja Laitner Elek kir. erdőfelügyelő; Wuja Ph. D. fakereskedő, ajánlja Fuchs János m. kir. erdész; Szatmáry Ferencz uradalmi erdész, ajánlja Seide Miksa főerdész; Pejtsik József m. kir. erdőgyakornok, ajánlja Perczel Mihály m. kir. erdészjelölt; Fuhrmann Ferencz erdész, adelsheimi Dunst Károly urad. erdész és Ráth

Mátyás fakereskedő, ajánlja Tóthi Szabó Sándor; Budovszky János városi erdész, ajánlja Füzy Alajos; Grószner Gusztáv m. kir. erdőgyakornok, Teutschl Antal m. kir. fizetőszámvivő és Strauch János végzett erdőakadémiai hallgató, ajánlja Hübner Ferencz m. kir. erdőgyakornok; Ruzsovics József főhercegi uradalmi erdész és Dellin Frigyes urad. erdész, ajánlja Tóthi Szabó Sándor; Linszky Károly végzett erdőakadémiai hallgató, Póhl Móríczt főerdész és Papp Győző számtartó, ajánlja Kárász István m. kir. kat. erdőbecslő; Sümegh Ignác m. kir. erdőgyakornok és Mayer Gyula urad. erdészsegéd, ajánlja a titkár.

Siegmund Adolf városi erdész, kinek részéről előbb egy 160 frtról sajátkezüleg kiállított alapítványi kötvény, később pedig, azon kijelentéssel, hogy az alapítványi kötvény csak tévedésből terjesztetett elő, egy rendes tagsági nyilatkozat küldetett be, sem az alapító, sem a rendes tagok közé nem vétetett fel.

XII. A titkár jelenti, hogy alapítványi kötvényekben elvállalt tartozásai részbeni törlesztésére újabban befizettek:

Fekete Lajos 100 forintot, Kuzma Gyula 154 frt 25 krt, Csik Gyula 20 frtot, Hantos János 15 frtot, Csiby Lőrincz 50 frtot, Baumann Antal 30 frtot, Terbocs Bertalan 20 frtot és Kárász István 20 frtot. Tudomásul vétetik.

XIII. Jelen jegyzőkönyv hitelesítésére Bedő Albert első alelnök és Luczenbacher Pál választmányi tag urak kéretnek fel. — K. m. f.

Hitelesítésül:

Bedő Albert,
alelnök.

Luczenbacher Pál,
választmányi tag.

Tisza Lajos,
elnök.

Horváth Sándor,
titkár.